

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *A novella.*

Forrás: *Magyarország.*

Bp.

(Hely)

1922. 9. 28.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helyszám

A novella

Változatosság kedvéért újra módosítják a lakásrendeletet. A Magyar Rendeleti Társnak e kedves műremeke, a lakásrendelet, immár annyi mindenféle változáson, módosításon, novelláris intézkedésen, fél és egész reformon ment át, hogy egymaga is több kodifikatori munkát emésztett fel, mint az örök érvényességű törvényeknek egész sorozata.

A legujabb módosítás állítólag gyorsabbá kívánja tenni a lakásügyi eljárást, azután meg akarja szüntetni a bérlet átruházások körüli visszasságokat és üzérkedéseket. Háztulajdonos és főbérő, főbérő és albérő örök, mindjobban elmérgesedő küzdelmébe is beleavatkozik a módosítás, amelynek vannak anyagi rendelkezései is, mert felemelik a lakásigazolvány díját. Tehát meg akarják szüntetni a bérlet átruházások körüli üzérkedéseket. Mintha bizony ezt megszüntethetné akármilyen rendelet. A rendelet lehet okos és igazságos, amíg fennáll a lakásszükség, lesz üzérkedés is, mert a lakáserkölcsök eldurvulását nem lehet letörni sem paragrafusokkal, sajnos, jogérzéssel sem, csak sok-sok lakással. Nincs az a paragrafus, nincs az a rendeleti szakasz, amit megjelenésének másnapján ki ne játszana a lakásinségben szenvedők hajszojt és gyötört fantáziája, az utolsó nyolc esztendőben amúgyis megízult és rugalmassá vált közéletika. Hogyan

akarják egy rendelettel helyreállítani a lakásbérletek régi rendjének becsületességét, amikor egyrészt ezrével és ezrével vannak Budapesten olyanok, akik bár lakást érdemelnek, még sincs lakásuk, másrészt ezrével és ezrével olyanok, akik munka és becsületes jövedelem reménytelenségén túl abból élnek, hogy bérelt lakásukat négy-szögméterenként mérik ki másoknak. Aki meg fogja egyszer irni ennek a mai kor szaknak gazdasági és társadalmi történetét, annak meg kell állapítania, hogy hányan vannak ma udvari szobák albérői olyanok, akiknek normális időkben joggal telt volna szép utcai lakásokra, viszont a régi rendes jövedelmű emberek közül hányan tizszerezik meg keresetüket azzal, hogy szobát adnak ki, olyanok, akik azelőtt világért sem engedték volna meg, hogy idegen átlépje küszöbüket. Ma egész sor embernek, sőt családnak főjövedelmi forrása egy véletlen lakásbérleti szerződés, amely őt még jobb időkben ugynevezett kiváltságos főlakóvá tette.

Mindezen nem segít a legjobb szándéku, a legfinomabb jogi érzéssel megszerkesztett rendelet sem. Itt csak egy van: építkezés. Nem a jogokat kell mindenuntalan parcellázni, hanem bőséget kell teremteni a lakásanyagban, vagy ha nem is bőséget, legalább olyan mennyiséget, amely úgy ahogy egyensúlyt ad kínálatnak és keresletnek. Helyre kell állítani a lakásviszonyok terén az arany valutát, ami alatt korántsem azt értjük, hogy a lakásbéreket is

arany- és buzaparitásos magaslatokig szorfolják fel, hanem azt, hogy ezen a téren is meg kell közelíteni a békeállapotokat. Békében a pénznek legalább negyven százaléka volt fedezve arannyal és mindig volt legalább tiz százalék üres lakás. Egyelőre beérnök a tiz százalék fedezetpénzzel és egy-kétszázalékos lakásfölösleggel. Normális rend akkor lesz, ha újra ezüst- és nikkelpénzek fognak csörögni az emberek zsebében és a fertálykor megint megjelennek az utcákon a butorszállító kocsik. Addig ...? Rendeletek és rendeleti novellák.